

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010421
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Ďurta
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414010421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaných O. P. a spol., stíhaných pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaných voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/27/2014 zo dňa 11.11.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 3T/27/2014 zo dňa 11.11.2015 v celom rozsahu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

obžalovaní

O. P. st., nar. XX. XX. XXXX v F. na G., ČR, trvale bytom Z. X., G. XXX/XXX, okr.P., naposledy bytom Y. E. G., B. G. X/XX, dôchodca, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

O. P. ml., nar. XX.XX.XXXX v Y. E. G., trvale bytom Y. E. G., S. XX/XX, nezamestnaný, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

A. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., okr.P., trvale bytom L. č. XXX, okr.P., invalidný dôchodca, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

C. P., nar. XX.XX.XXXX v Y., okr.P., trvale bytom Y., Q. V. XXX/XX, invalidný dôchodcovia, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

s ú v i n n í , ž e

od presne nezisteného času druhej polovice októbra 2013 do 06.12.2013 na ulici B. G. XXX/X v Y. E. G., na II.poschodí v byte č. XX na pokyn obžalovaného O. P., nar. XX.XX.XXXX zadržali poškodeného P. P., nar. XX.XX.XXXX, občana Maďarskej republiky tým spôsobom, že ho v uvedenom byte proti jeho vôli zamkynali a nedovolili mu byť opustiť napriek jeho opakovaným žiadostiam, že sa chce vrátiť domov, pričom ho v uvedenom byte strážili, obmedzovali jeho voľný pohyb len po priestoroch bytu a taktiež sa mu vyhrážali slovami : „Drž hubu, neštekaj, buď rád, že dostávať jesť a piť“, pričom uvedeného konania sa dopúšťali za účelom využívania poškodeného P. P. ako „bieleho koňa“ v obchodných spoločnostiach ARRENT, s.r.o., so sídlom SNP 137, Žiar nad Hronom, IČO: 45447209 a Caspian, s.r.o., so sídlom SNP 137, Žiar nad Hronom, IČO: 46498427,

t e d a

spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu,

č í m s p á c h a l i

prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr.zák. ,

z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaní

O. P. st., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 183 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm.l/, § 37 písm.m/, § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2,5 roka (dva a pol roka) . Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

O. P., ml., nar. XX.XX.XXXX podľa § 183 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm.l/, § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2,5 roka (dva a pol roka) . Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

A. P., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 183 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm.l/, § 37 písm.m/, § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2,5 roka (dva a pol roka) . Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

a C. P., nar. XX.XX.XXXX podľa § 183 ods. 1 Tr.zák. , § 36 písm.l/, § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2,5 roka (dva a pol roka) . Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody sa zaraďujú do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 228 ods. 1 Tr.por. poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, sa odkazuje s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11.11.2015 , sp.zn. 3T/27/14 boli obžalovaní O. P., st., O. P. ml., A. P. a C. P. uznaní za vinných zo zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času druhej polovice októbra 2013 do 06.12.2013 na ulici B. hrdinov XXX/X v Y. nad G., na II.poschodí v byte č. XX na pokyn obžalovaného O. P., nar. XX.XX.XXXX zadržali poškodeného P. P., nar. XX.XX.XXXX, občana Maďarskej republiky tým spôsobom, že ho v uvedenom byte proti jeho vôli zamkynali a nedovolili mu byť opustiť napriek jeho opakovaným žiadostiam, že sa chce vrátiť domov, pričom ho v uvedenom byte strážili, obmedzovali jeho voľný pohyb len po priestoroch bytu a taktiež sa mu vyhrážali slovami : „Drž hubu, neštekaj, buď rád, že dostávať jesť a piť“, pričom uvedeného konania sa dopúšťali za účelom využívania poškodeného P. P. ako „bieleho koňa“ v obchodných spoločnostiach ARRENT, s.r.o., so sídlom SNP 137, Žiar nad Hronom, IČO: 45447209 a Caspian, s.r.o., so sídlom SNP 137, Žiar nad Hronom, IČO: 46498427.

Za to okresný súd odsúdil obž. O. P. st. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 9 mesiacov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

obž. O. P. ml. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 3 mesiace a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

obž. A. P. odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 9 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

obž. C. P. odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 228 ods. 1 Tr.por. poškodený P. P., nar. XX.XX.XXXX, sa odkazuje s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozsudku podali obžalovaní odvolanie. Všetci štyria obžalovaní v písomných dôvodoch svojho odvolania namietali právnu kvalifikáciu ich konania. S rozhodnutím okresného súdu sa v žiadnom prípade nestotožnili, pretože okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, hlavne nesprávne aplikoval zistené skutočnosti v spojitosti s platnými právnymi predpismi, resp. s naplnením znakov skutkovej podstaty trestného činu pozbavenia osobnej slobody v zmysle ust. § 182 Tr.zák., ktorý sa im kladie za vinu. Uvedené rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené, kdeže z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, akými úvahami a skutočnosťami sa príslušný súd riadil pri stanovení právnej kvalifikácie a rovnako nie je zrejmé, ako sa so skutočnosťami, na ktoré bolo poukazované v rámci obhajoby, vysporiadal. Pozbavenie osobnej slobody znamená neoprávnené trvalé alebo aspoň dlhotrvajúce obmedzenie osobnej slobody, ktoré sa blíži uväzneniu. Oslobodenie takej osoby je pritom veľmi sťažené a je obzvlášť zložitá. Ako vyplýva z judikatúry musí ísť o také pozbavenie na osobnej slobody, ktorej intenzita sa blíži až k samotnému uväzneniu, resp. následkom z neho plynúcim. Uväznenie je dlhotrvajúce obmedzenie osobnej slobody, v rámci ktorého je obmedzená sloboda pohybu i sloboda rozhodovania uväznenej osoby vo všetkých podstatných záležitostiach týkajúcich sa jej osoby. Menej intenzívne zásahy do osobnej slobody možno kvalifikovať ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Tr.zák.

Záverom navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a aby vec vrátil okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, eventuálne aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že konanie obžalovaných bude kvalifikovať ako prečin, ktorého sa skutočne dopustili a naplnili všetky zákonné znaky.

Na základe podaných odvolaní preskúma krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolanie obžalovaní a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že rozhodujúcim hľadiskom pre rozlíšenie zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 Tr.zák. a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Tr.zák. je predovšetkým charakter a povaha zásahu do osobnej slobody poškodeného, ako aj dĺžka jeho trvania. Zároveň samotná okolnosť, že uväznená osoba mohla opustiť miestnosť, v ktorej bola zamknutá oknom, nevylučuje skutkovú podstatu trestného činu pozbavenia osobnej slobody, ak by tým riskovala vzhľadom na svoj vek ako aj výšku okna od zeme, svoje zdravie a bezpečnosť svojej telesnej schránky. Za zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 Tr.zák. tak možno považovať aj situáciu, v ktorej bol poškodený P. P., ktorý bol vystavený zásahu do svojej osobnej slobody nútený pobytom v byte nachádzajúcom sa na 1.poschodí a to po dobu takmer 2 mesiacov, keď bol držaný a strážený obžalovanými s tým, že opustiť byt mohol len s niektorým z obžalovaných, kým sa za týchto okolností nachádzal v stave porovnateľnom s uväznením. Zároveň poškodený nemohol bez toho, aby podstúpil riziko poškodenia zdravia opustiť byt cez balkón, resp. okno, s prihliadnutím na vek obžalovaného, ako aj výšku, ktorú by musel prekonať. Pri uvedenom konštatovaní však prvostupňový súd neprihliadol k ďalším skutočnostiam, ktoré boli poukazované v rámci obhajoby obžalovaných.

K údajnému protiprávnemu pobytu poškodeného P. P. v byte v Y. nad G., resp. ku skutočnosti, že sa P. P. v tomto byte od októbra až do decembra v r. 2013 nachádzal, nemožno mať námietky, keďže je nesporné, že poškodený sa v tomto byte počas uvedeného obdobia preukázateľne nachádzal a žil v ňom počas celého tohto obdobia. Je jasné, že počas uvedeného obdobia poškodený z tohto bytu neodchádzal, neustále sa v ňom zdržiaval spolu s rodinou P. a svojím spôsobom neprejavoval ani reálny záujem tento byt opustiť. Či skutočne obžalovaní uskutočňovali voči poškodenému také konanie, ktoré

možno subsumovať pod trestný čin pozbavenia osobnej slobody, ktorý si vyžaduje značnú intenzitu pôsobenia s cieľom zabránenia pohybu poškodeného, je otáznou.

Pozbavenie osobnej slobody znamená neoprávnené trvalé alebo aspoň dlhotrvajúce obmedzenie osobnej slobody, ktoré sa blíži uväzneniu. Oslobodenie takej osoby je pritom veľmi sťažené a je obzvlášť zložitá. Ako vyplýva z judikatúry musí ísť o také pozbavenie na osobnej slobode, ktorého intenzita sa blíži až samotnému uväzneniu, resp. následkom z neho plynúcim. Uväznenie je dlhotrvajúce obmedzenie osobnej slobody, v rámci ktorého je obmedzená sloboda pohybu i sloboda rozhodovania uväznenej osoby vo všetkých podstatných záležitostiach týkajúcich sa jej osoby. Uväznenie môže byť uskutočnené trvalým alebo dlhodobým uzamknutým do určitej miestnosti alebo iného priestoru. Poškodený P. P. sa nachádzal v byte, po ktorom sa mohol pohybovať, nebol násilne pripútaný predmetom, čím by bol na svojom pohybe obmedzovaný. Tieto skutočnosti jasne negujú, že by jeho pozbavenie malo vykazovať intenzitu až v takom rozsahu ako pramení z uväznenia. Spôsob, akým k pozbaveniu osobnej slobody došlo, nie je pre trestnú zodpovednosť páchatelia rozhodujúci. Menej intenzívne zásahy do osobnej slobody možno kvalifikovať ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Tr.zák. Intenzita, ktorou sa bráni vo voľnom pohybe tvorí rozdiel medzi obmedzením a pozbavením osobnej slobody. Obmedzenie je miernejším zásahom a aj v tomto prípade musí byť ťažko prekonateľné bez ohľadu na dĺžku času, počas ktorého bolo zabránené v užívaní slobody.

Ani jedna zo svedeckých výpovedí, dokonca ani výpoveď samotného poškodeného nepotvrdila, že by bol v byte držaný násilím, keď aj poškodený počas svojho výsluchu uviedol, že nikto proti nemu nepoužil žiadne násilie, stále mu hovorili, že má čakať a keď chcel ísť domov, tak mu po slovensky a cigánsky nadávali, aby držal hubu. Okrem toho vypovedal, že v prípade, že by mu bola ponúknutá práca zabezpečená, nemal problém v Y. nad G. zotrvať. Z tohto možno vyvodzovať, že neexistovala tak závažná hrozba, ktorú by poškodený pociťoval. Počas výsluchu dňa 19.11.2014 vypovedal, že nikto proti nemu nepoužil žiadne násilie, čím aj z tohto pohľadu bola vylúčená taká intenzita pôsobenia nutná pre naplnenie skutkovej podstaty pozbavenia osobnej slobody v takom rámci ako sa približuje uväzneniu. Jediným obmedzením v danom prípade bol iba slovný príkaz zdržania sa v danom byte, resp. tvrdenie, že sa ešte nemôže vrátiť domov. Slovné tvrdenia „ešte musíš vydržať, buď rád, že dostávať jesť a piť“, ktoré boli preukázané na rozdiel od ničím nepodloženého a nepreukázaného údajného núteného pobytu v byte, nemôže zakladať skutkovú podstatu trestného činu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 Tr.zák. Ani z vyjadrenia poškodeného nevyplýva žiadny jednoznačný a nespochybniteľný záver, že bol násilím fyzicky zadržávaný v danom byte, resp. výslovne nútený zotrvať v byte.

Na základe týchto skutočností sa odvolací súd stotožnil s obhajobnými námietkami obžalovaných a dospel k právnomu záveru, že konaním obžalovaných boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr.zák., pretože spoločným konaním poškodenému P. P. neoprávnenne bránili užívať osobnú slobodu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadal ku všetkým okolnostiam, z ktorých sa pri ukladaní trestu vychádza. Prihliadol na priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti, spoločenskú nebezpečnosť ich konania, na samotné osoby obžalovaných, ako aj na účel trestu a dospel k záveru, že tresty odňatia slobody v trvaní dva a pol roka sú v danom prípade primerané a zákonné. Pretože v posledných 10-tich rokoch neboli obžalovaní vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, pre výkon trestu odňatia slobody ich zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, aj tento odvolací súd považuje za zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.